

## Arrest

nr. 161 109 van 29 januari 2016  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat N. JOUNDI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit Erevan. In april 2009 kwam u als minderjarige samen met uw ouders V. Gevorg en T. Ruzanna (O.V. X) naar België waar ze hun asielaanvraag indienden. Uw vader had ruzie met iemand maar u weet niet het fijne van zijn problemen. Op 30/04/2010 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De RVV bevestigde deze beslissing in haar arrest van 16/09/2010. In november 2014 keerden uw ouders met IOM terug naar Armenië. Uw ouders hadden het moeilijk om er te integreren en uw vader vond geen werk. Na 2 à 3 maanden trokken uw ouders naar Rusland. Uw zus V. Mariam (O.V. X) is gehuwd met een Armeens staatsburger die o.b.v. een*

regularisatie een verblijfsvergunning in België heeft. Op 04/05/2015 vroeg u asiel aan in België. U verklaart dat u via uw burens heeft vernomen dat er een agent van het militair commissariaat bij u thuis in Armenië is langsgelkomen en aan de burens vroeg waar u woonde. U had immers in januari 2015 uw legerdienst moeten aanvatten. U wilt niet in het Armeense leger dienen omdat je naar de grens met Azerbeidzjan zal gestuurd worden en het daar niet rustig is, er daar dagelijks mensen sterven. Voor dienstplichtigen die uit het buitenland komen is de kans nog groter om naar de grens gestuurd te worden omdat de autoriteiten denken dat ze daarvoor het land zijn ontvlucht. Als dienstweigeraar riskeert u een gevangenisstraf van ten minste zes maanden. Een gevangenisstraf in Armenië is anders dan in België. U wilt ook geen Azeri doden. U klaagt verder aan dat hooggeplaatsten door corruptie maken dat hun eigen zonen niet moeten dienen. U heeft ook via de media vernomen dat Rusland in Syrië tegen IS zal strijden en daarvoor beroep zal doen op Armeense soldaten. U vreest als dienstplichtige daar te worden ingezet. Verder haalt u aan dat u reeds meer dan zes jaar in België verblijft, dat u hier bent grootgebracht en dat u het bij terugkeer naar Armenië moeilijk zal hebben om zich er terug te integreren. U kan moeilijk Armeens schrijven en lezen. U heeft geen Armeens diploma secundair onderwijs en zal daardoor geen opleiding kunnen volgen aan de hoge school of universiteit. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw geboorteakte, drie brieven van uw burens met een kopie van hun paspoort, en enkele internetartikels.

## **B. Motivering**

*Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van verplichtingen als dienstplichtige kan slechts toegekend worden indien in casu sprake zou zijn van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren.*

*Welnu, in casu dient te worden geoordeeld dat door u geen overtuigende elementen worden aangehaald om omwille van één van deze redenen internationale bescherming toe te staan.*

*Wat betreft uw vrees om uw legerdienst te moeten vervullen en naar het grensconflict te worden gestuurd of naar het conflict in Syrië (CGVS p. 2 & 8), dient vooreerst te worden gesteld dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen; en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land, zoals u aanhaalt alle Armeense mannen tussen de 18 en 28 jaar (CGVS p. 7), bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen.*

*Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.*

*Wat betreft uw vrees om gedood te worden (CGVS p. 2 & 5) dient opgemerkt dat dit een motief is dat ingegeven is vanuit een louter persoonlijke belang en daardoor niet als geldige reden kan worden beschouwd om te verzaken aan een oproeping als dienstplichtige en zodoende geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming om redenen zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Het ligt in de bevoegdheid van een staat om zijn troepen in te zetten in een conflict en hiertoe de nodige manschappen te voorzien. De eventualiteit dat er slachtoffers vallen onder de ingezette troepen is eigen aan een gewapend conflict en maakt dan ook geen vervolging uit in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Op basis van uw verklaringen kan evenmin een diepgewortelde afkeer en gewetensproblemen aangaande een mogelijke operationele inzet als dienstplichtige en/of gebruik van geweld in uw hoofde worden vastgesteld. Zo verklaart u (CGVS p. 6) dat indien u niet naar het grensconflict zou worden gestuurd en de legerdienst in normale omstandigheden zou verlopen, i.e. als niemand wordt gedood of moet doden, u uw legerdienst in Armenië wel zou vervullen. Aangezien legerdienst impliceert dat u een militaire training volgt opdat u in oorlogstijd als reservist zou kunnen worden ingezet, staat deze houding*

*in contrast met uw verklaring als zou u geen geweld willen of kunnen gebruiken (in oorlogssituaties). Gevraagd wat u zou doen indien Erevan, waar familie van u woont, zou worden aangevallen door Azerbeidjaanse troepen, verklaart u (CGVS p. 7) daar nog niet over nagedacht te hebben maar dat u denkt dat u niet zou gaan vechten. Ook deze verklaring getuigt bezwaarlijk van oprechte, diepgewortelde gewetensbezwaren. Van een persoon die werkelijk dergelijke gewetensproblemen heeft bij het gebruik van geweld in een militair kader kan immers verwacht worden dat hij een duidelijkere en dieper ontwikkelde visie zou hebben hierop, die tot stand gekomen is door ernstige reflectie. Gevraagd wat u zou doen indien u een Belgisch staatsburger was en in het kader van een conflict zou worden opgeroepen om te gaan vechten, verklaart u dat u hierop zou ingaan, dat u meer een band heeft met België en dus voor België zou vechten. U stelt hierna (CGVS p. 8) wel dat indien u als Belg zou worden opgeroepen om te gaan strijden tegen IS in Syrië u niet zou gaan, dat dit meer iets is voor beroepssoldaten, en dat u niet wilt strijden of vechten. Gevraagd naar het onderscheid dat u maakt stelt u dat indien bv. Frankrijk in oorlog zou zijn met België, u het land zou verdedigen maar dat u niet elders wil gaan strijden, dat dit zinloos is. Dergelijke verklaringen zijn absoluut niet verenigbaar met fundamentele gewetensbezwaren of een onoverkomelijke afkeer van geweld en wapens in een militaire context. Voorts meent u (CGVS p. 7-8) zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, verkeerdelijk dat dienstplichtigen in Armenië kunnen worden opgeroepen tot hun 28ste en blijkt uit uw verklaringen dat u geen kennis had van de wetgeving specifiek opgesteld voor Armeense dienstplichtigen die zich in het buitenland bevinden en willen terugkeren naar Armenië. Dergelijk gebrek aan kennis valt bezwaarlijk te rijmen met de door u verklaarde vrees noch met een oprechte en diepgewortelde aard van gewetensbezwaren.*

*Uitgaande van de door u geschetste situatie kan er bovendien evenmin besloten worden dat u het slachtoffer zou worden van een ernstige discriminatoire behandeling. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u uw verklaring (CGVS p. 7) als zouden kinderen van de elite door corruptie geen legerdienst moeten doen op geen enkele wijze objectief staaft, zodat het hier louter blote beweringen betreft. Voorts dient opgemerkt te worden dat de oproeping zelf geen handeling is die als discriminerend beschouwd kan worden. De te mobiliseren personen worden onttrokken uit een reserve die tot stand is gekomen door objectieve criteria die bepalen welke personen wel en welke niet als dienstplichtigen beschouwd worden. Het ontduiken of ontwijken van een oproep tot het vervullen van legerdienst door individuen met welke achtergrond dan ook, en al dan niet door middel van corruptie of connecties, houdt op zich geen ernstige discriminatie in van de personen die wel opgeroepen worden. Ook uw verklaring (CGVS p. 5-6) dat dienstplichtigen die zich in het buitenland bevonden meer kans maken om naar het grensconflict te worden gestuurd staaft u niet met objectieve bewijsstukken, zodat het hier wederom louter blote beweringen betreft. Meer nog, het CGVS heeft via zijn researchdienst Cedoca informatie ingewonnen over de situatie voor dienstplichtigen die zich in het buitenland bevinden bij terugkeer naar Armenië (zie COI Focus van 28/05/2013: *Insoumission et retour en Arménie*, toegevoegd aan uw administratief dossier). Nergens uit deze informatie blijkt dat dergelijke personen meer kans maken om ingezet te worden in het grensconflict. Voor zover u bij terugkeer omwille van uw dienstplichtontduiking gerechtelijk zou vervolgd worden, dient te worden opgemerkt dat een gerechtelijk optreden bij een dergelijke inbreuk legitiem is. Uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat de voorziene straffen niet disproportioneel zijn en dat u, in de situatie waarin u zich bevindt, met name een dienstplichtige die zich in het buitenland bevindt, bij terugkeer bovendien hoogstens het risico loopt tot een geldboete veroordeeld te worden, waarna u bij een nieuwe oproeping de keuze kan maken uw dienstplicht te vervullen of een zwaardere, maar legitieme straf te aanvaarden. Uit uw verklaringen (CGVS p. 6) blijkt verder dat de strafbepalingen gelden voor alle dienstweigeraars zodat er evenmin sprake is van een discriminatoire behandeling. Wat uw opmerking betreft dat een Armeense gevangenis anders is dan een Belgische, haalt u als eerste voorbeeld van verschil aan dat er geen fitnessruimte is, hetgeen achteloos en weinig doordacht overkomt.*

*Verder haalt u aan (CGVS p. 2, 8-9) dat u reeds meer dan zes jaar in België verblijft, dat u hier bent grootgebracht en u het bij terugkeer naar Armenië moeilijk zal hebben om zich er terug te integreren, aan te passen aan de andere leefgewoontes. U kan perfect Armeens praten maar schrijven en lezen is moeilijker. U heeft geen Armeens diploma secundair onderwijs en zal daardoor geen opleiding kunnen volgen aan de hoge school of universiteit. Gevraagd of u in Armenië geen diploma secundair onderwijs zou kunnen bekomen antwoordde u dat u het misschien wel zou kunnen verkrijgen maar dat u niet weet of volwassen er naar de secundaire school kunnen gaan. Er moet benadrukt worden dat deze redenen geen verband houden met asiel. Het betreft hier immers puur sociale en administratieve moeilijkheden die gepaard gaan bij een integratie in een andere samenleving, zonder dat in deze sprake is van enige intentionele benadeling in de zin van een bedreiging van uw vrijheid, leven of fysieke*

*integriteit. Zodoende volstaat ook dit asielmotief niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.*

*Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw geboorteakte bevat louter persoonsgegevens. In de drie brieven van uw burens (met een kopie van hun paspoort) in Erevan wordt melding gemaakt dat een agent van het militair commissariaat bij u thuis is langsgesproken en vroeg waar u woont. Uw eventuele oproeping om uw legerdienst te vervullen werd hierboven reeds besproken. Bovendien kunnen brieven van uw burens bezwaarlijk als een bron van objectieve informatie worden beschouwd. Met de internetartikels wilt u het grensconflict tussen uw land met Azerbeidzjan staven, hetgeen niet wordt betwist, maar uw bezwaren hiertegen werden hierboven reeds besproken.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

#### 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake de subsidiaire bescherming.

Verzoeker stelt dat het verwonderlijk is dat verweerder geen pertinente appreciatie heeft gegeven omtrent het verzoek tot toekenning van minstens de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker stelt dat uit de stukken blijkt dat hij ernstig werd bedreigd.

2.2.1. Hoewel verzoeker *in fine* vraagt de status van vluchteling toe te kennen, voert hij hieromtrent in het voorliggend verzoekschrift geen argumentatie tegen de omstandige motivering in de bestreden beslissing.

De motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, aangezien ze niet wordt weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit blijkt onder meer uit volgende motivering: *“Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.*

*Wat betreft uw vrees om gedood te worden (CGVS p. 2 & 5) dient opgemerkt dat dit een motief is dat ingegeven is vanuit een louter persoonlijke belang en daardoor niet als geldige reden kan worden beschouwd om te verzaken aan een oproeping als dienstplichtige en zodoende geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming om redenen zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Het ligt in de bevoegdheid van een staat om zijn troepen in te zetten in een conflict en hiertoe de nodige manschappen te voorzien.”*

Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoeker brengt geen inhoudelijk argument aan tegen de omstandige motivering waaruit blijkt dat hij geen reëel risico loopt op ernstige schade zoals omschreven in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt dienaangaande geen dienstig argument bij.

Gelet op het hoger vastgestelde toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS